

Po plačilni kuverti se natakara pozna

Tam, odkoder je doma, je zemlja skopa, hudo neradodarna. Iz nje je treba dobesedno z muko iztisniti vsak škauf pridelka. Orač mora na njivi vsaka dva metra plug pridvigniti, da ga ne poškoduje na kamenju in skalovju. Še voda je bila tam nekoč v njegovih otroških letih pravi dar božji, kapnica. To je kraški svet, Suha krajina. Družine so bile v tistih časih zadovoljne že, če je bilo pri hiši dovolj vsaj krompirja, zelja in žgancev. Prav ob taki hrani se je Janez Meglen iz Tisovca, zaselka Strug, potegnil v višino, ki mu je lahko zavida marsikateri košarkar. Stosedemindvetdeset jih meri. Pa ni postal košarkar, saj za ta šport takrat še vedel ni, pa tudi časa ni bilo, ker je bila pomembnejša skrb, kako preživeti, pravi.

Utrujen z napornim delom na kmetiji se je takoj po končani osemletki kot predzadnji otrok v sedemčlanski družini moral ozreti za lastnim kruhom. Moral je v uk za kakršenkoli poklic, samo da bi v času vajeenske dobe imel brezplačno hrano in stanovanje, kajti denar je bil pri hiši redek gost, ki se je hitro poslovil. Tako je mati v časopisu odkrila, da je tako učno mesto za natakara v Zdravilišču Dolenjske toplice. Petnajstletnega je 1958. leta odpeljala tja ter doma nastrgala takratnih deset tisoč starih dinarjev, da si je lahko kupil črno obleko, belo srajco in metuljčka. S takratno odločitvijo se je zavezal poklicu, ki ga bo potlej vse do danes z veseljem opravljal. Že skrajga ga je vzljubil.

Pri njegovih 43 letih je za njim brez učne dobe štiriindvajset let dela v gostinstvu, od tega 21 v hotelu »Ilirija«, najprej kot natakara, nato šef strežbe, zadnja tri leta pa dela kot poslovodja delovne enote »Jelen«. Na naše vprašanje, kaj ga je navedlo, da je prevzel poslovodstvo v taki enoti, ki še pred nedavnim ni najbolj slovela po kakovosti ponudbe, pa tudi po uspešnosti, je odgovoril:

»Na takšno odločitev so vplivale predvsem nekatere okoliščine okrog različnih pogledov do načina izboljšanja in povečanja gostinske ponudbe, pridobivanja stalnih gostov ter sodobnejših komercialnih prijemov, zaradi česar sem pri nekaterih v hotelu takrat naletel na nerazumevanje in celo na odpor. Da bi se izognil vsem morebitnim sporom, sem se odločil, da prav na primeru enote s slabim slovesom in slabimi rezultati potrdim pravilnost svojih strokovnih prijemov. V dolgih letih službovanja v hotelu in s študijem ob delu sem namreč dodobra spoznal abecedo in skrivnosti gostinske komercialne in ekonomske.«

Izobraževanje jemlje Janez Meglen resno in temeljito, ker ve, da je le z znanjem oborožen gostinski delavec lahko danes uspešen. Čeprav je zaposlena tudi žena, ki prav tako dela v gostinstvu, in imata štiri šoloobvezne otroke, se je ob vseh družinskih obveznostih najprej odločil, da opravi izpit za visokokvalificiranega gostinskega delavca, nato pa je s študijem ob delu končal še poslovodsko šolo pri srednji šoli za turizem in gostinstvo v Ljubljani.

V delovni enoti »Jelen« je zaposlenih 16 delavcev, ki se zavedajo, da je njihova socialna varnost odvisna predvsem od delovnih prizadevanj vsega kolektiva in vsakega posameznika. Ker pri takem delu uspehi ne izostajajo, so temu primerne tudi plačilne kuverte. Zadovoljni so, to pa dokazuje, da se dobra organizacija dela in delovna disciplina, ki ju je vpelel, obrestujeta.

»Zaradi izpopolnitve organizacije poslovanja in s tem delovne discipline je nekaj delavcev ob mojem prihodu zapustilo delo. Bil sem močno v skrbeh, še zlasti spriču splošnega pomanjkanja dobrih gostinskih delavcev, da naši nalogi ne bomo kos. Kljub vsemu se je vse dobro izteklo. Naš voz se je naposled premaknil naprej. Zdaj imamo v okviru tozda delavci naše enote, lahko rečem, že lep čas najvišje osebne dohodke. Pri tem moram poudariti, da ima naše podjetje zelo dober sistem in pravilnik za nagrajevanje po učinku, ki enote in delavce spodbuja k čimvečji uspešnosti. Razlike v osebnih dohodkih med enotami lahko znašajo tudi do 40 odstotkov,« je povedal poslovodja Janez Meglen.

Ker poslovni uspeh ne prihaja sam od sebe, je treba biti vedno na preži, da ne pride do presene-

čenj. Tik pred turistično sezono 1985. leta jih je namreč močno oplašilo, da bodo ob promet in dohodek, ko bodo zaradi odprte avtoceste Naklo-Kranj izgubili vse tranzitne goste. Brž so se lotili novih oblik pridobivanja stalnih gostov z navezavo neposrednih stikov s strankami izven obrata ter potencialnimi skupinami, tako da jih seznaniijo s svojimi ugodnimi

in zanimivimi ponudbami in se z njimi dogovore o aranžmajih. Minili so časi, ko so gostinci lahko čakali na gosta, pravi poslovodja, zdaj ga moramo znati tudi poiskati.

V uvodu smo dejali, da bi bil Janez Meglen morda lahko dober košarkar, povemo pa naj, da se s športom vseeno ukvarja, saj je športni referent v TOZD »Ilirija«, kjer je kot ljubitelj postal tudi pobudnik in ustanovitelj kegljaške sekcije. S ponosom pove, da je njihova ekipa pred tremi leti na »mercatiadi« v Postojni dosegla I. letos pa III. mesto.

S svojo značilno skromnostjo nam je šele pozneje v pogovoru zaupal, da je zelo dejaven v sindikalni organizaciji. Že drugo mandatno obdobje je predsednik konference osnovne organizacije sindikata DO »Mercator« Hoteli gostinstvo in član Koordinacijskega odbora SOZD »Mercator« KIT. Štiri leta je bil član mestnega odbora sindikata delavcev gostinstva in turizma, zdaj pa so ga predlagali za kandidata za republiški odbor sindikata delavcev gostinstva in turizma Slovenije.

K vsemu naj dodamo še to, da je kot izvrsten gostinski delavec prejel precej priznanj. Na letnih gostinskih zborih je prejel za razstavljene pogrinjke od 1968. leta eno srebrno in sedem zlatih medalj, najdražja pa mu je »Zlata plaketa« za izredno uspešno delo v gostinstvu, ki jo je prejel 1984. leta na letnem gostinskem zboru v Rogaški Slatini. Janez Meglen namreč zelo dobro pozna probleme gostinstva in ve tudi, kakšnega gostinskega delavca ta panoga potrebuje. Recimo, kakšen mora biti natakara: »Videti mora gosta, ne pa tudi slišati njegovega pogovora z drugim gostom; gost natakara ne sme videti, čeprav je v njegovi bližini, vendar mora biti diskretno prisoten s svojo pozornostjo, da vsak hip ve, česa si gost želi,« našteva iz palete nenapisanih kodeksov nekaj pravil o dobrem natakaru.

Ivo Osolnik

Odkod prvoaprilski lažnivci

Mesec april je znan kot nepredvidljiv, nestabilen in muhast. Nepredvidljivost lahko okusimo (na lastni koži) že prvi dan v aprilu, ko nas sošolci, sodelavci ali prijatelji »nahecajo« s prvoaprilskimi šalami in nedolžnimi lažmi. Upam, da ste letos tudi vi koga potegnili za nos in se tako masčevali za vse laži, ki ste jim nasledili.

Na dan lažnivcev oziroma šalivcev se vsi veliko šalimo, lažemo in tako nagajamo drug drugemu. Tudi tisk, radio in televizija se vključujejo v to lažnivost s svojevrstnimi potegavščinami in nagradami za odkrite laži. Le malokdo pa ve, zakaj je ravno 1. april — 1. april, kar pa ni nič čudnega, saj je običaj star, literature v zvezi s tem pa vsaj v slovenskem prostoru še nisem zasledila. Točen izvor dneva lažnivcev ni znan, obstaja pa nekaj hipotez, ki imajo zgolj mitološko in legendarno osnovo. (Italijanski dnevnik Piccolo pravi, da so prvi zapisi o lažnivem 1. aprilu iz leta 1655 v Franciji). Ena izmed različic pravi, da je 1. april praznik mita o deklici Prosperini. Na ta dan je Pluton pod pretvezo, da bosta skupaj nabirala cvetje, ukradel malo Prosperino. Poleg povezav z Noetom in njegovim golobom, s poganskimi prazniki ob praznovanju pomladi, je zanimiva tudi legenda o ribičih. Strastni ribiči naj bi se 1. aprila odpravili na lov dragocenih rib. Ribe izvedo za ribičev name, vendar se obnašajo tako, kot da o ribolovu nič ne vedo. Sklenejo, da bodo ribičem nekoliko ponagajale. Spretno se sukajo okoli trnkov, delajo se, da so zgrabile za vabo itd. V znak jeze pa ribiči razglasijo ta dan za dan lažnivcev. Nekoliko realnejšo razlago pa najdemo v podatkih, ki pravijo, da je treba izvor prvoaprilskih navad iskati v klubu šalivcev, ki je obstajal pred revolucijo v Franciji.

Kakorkoli že, 1. april je še vedno dan šalivcev, čeprav ta navada počasi usiha. Vsekakor pa imamo tega dne priložnost, da se nekoliko odmaknemo od »normalnega« življenja, od monotone vsakdanjosti in jo popestrimo z ironijo in šalivostjo.

Tea Miška

**TOZD Servisne dejavnosti
gradbene operative
Cesta na Brod št. 1
51231 Črnuče Ljubljana**

Obveščamo delovne organizacije in občane, da prodajamo proste zmogljivosti za izdelavo betona, malte in železokrivskih storitev po konkurenčnih cenah. Izposojamo tudi gradbeni inventar za opažanje in fasadne odre.

Graditeljem nudimo celotno ponudbo izdelave armature s polaganjem in vgradnjo betona s črpalko. V tem primeru se prometni davek ne obračuna.

Izvajamo tudi prevoze na delovišča in sicer s kamioni in avtomobile ter dela s gradbeno mehanizacijo.

Vsa naročila sprejemamo na sedežu TOZD Servisne dejavnosti, Cesta na Brod št. 1, Črnuče pri Ljubljani.

Sprejemamo tudi telefonska naročila po telefonu št. 371-421, 373-061.

**VSEM OBČANOM OB PRAZNIKU
1. MAJU
ISKRENO ČESTITAMO!**